

Cançó de la Marinera fidel

a una veu amb acompanyament de piano

Lletres de
Lluís Guarnier

Música de
Francesc Tujó
20 maig 1939

Moderat.

mf

p = sempre

ven

Ma-ri-ne-ra dels ulls blaus, - dir la

Piano

p

Jo-ven-tut, que pas-sa, - i no vas a vi-la a la fes-ta? Tan

ball de to-ia a la pla-ça, ma-ri-ne-ra de carn bru-na.

mf tristement, un peu ret.

Dei-xa'm mi-rar la mar bla-va.

un peu marcat.

P

Ma-ri-

mf constant

me-ria dels ulls fi-xos, - li dir la Vi-da, que pas-sa, -

ca-da di-a que se in-va, m-na il-lu-siões des-fu-lla-da im-me-

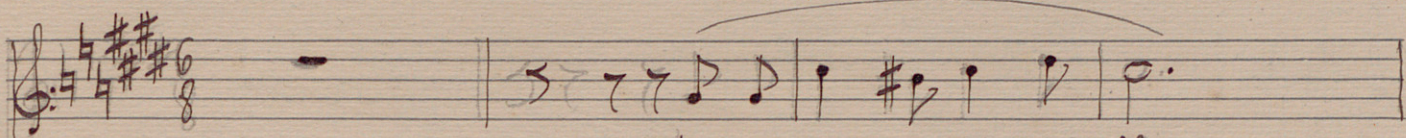
quit ens a-qu-lla-na.

un poc marcat

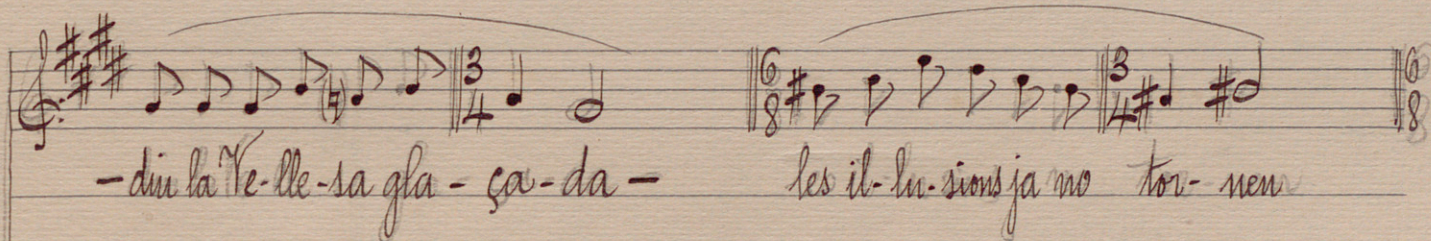
mf tristement, un poc ret

-Dei-xa'm mi-rar la mar bla-va.

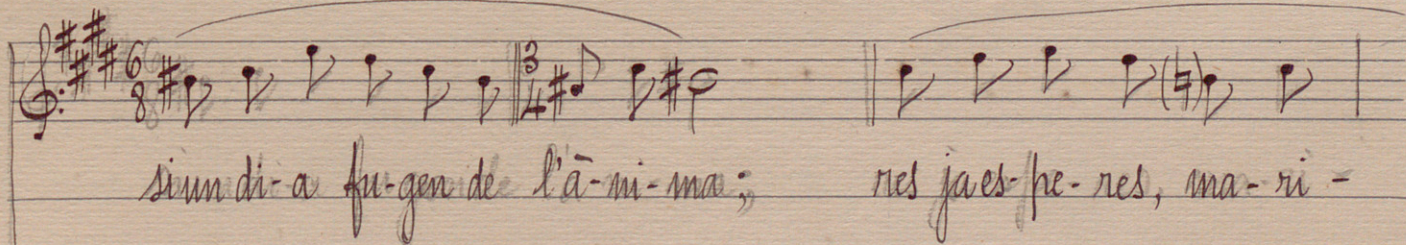
mf cantant

Mg-ri-ne - ra dels ulls blaus

- diu la Ve- lle - sa gla - ça - da - les il- lu- sions ja no tor- nen

si un di- a fu- gen de l'ã- ni- ma; nes ja es- pe- res, ma- ri -

mf tristement, un poc ret.

ne-ra ... Dei-ra'm mi-rar la mar

un poc marcat

P

Un xic més lent.

lla-ra!

cantant

P

Ma-ri-ne-ra dels ulls cecs, -- din la Mort, que's ar-ri-

ba - da, - ca - ch - ca chs uills per sem - pre, a a ter-ra la fos-sa et

p = sempre
 quai - ta;; fuig de la mar, ma - ri - ne - ra...

mol tristament, un poc rit.
 Deixa'm mi-rar la mar bla-va!!!

un poc marcat *sempre rall.*

